

- d) Czy art. 1 ust. 5 dyrektywy 85/337/EWG należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on z zakresu stosowania tej dyrektywy akty ustawodawcze, takie jak zatwierdzenia pozwoleń na budowę lub pozwoleń środowiskowych zawarte w art. 5–9 oraz 14–17 tego dekretu?
- 3) a) Czy art. 3 ust. 9 i art. 9 ust. 2, 3 i 4 konwencji z Aarhus oraz art. 10a dyrektywy 85/337/EWG należy interpretować w ten sposób, że stoją na przeszkodzie procedurze, takiej jak ustanowiona w art. 1–4 tego dekretu, na mocy której prawodawca wydaje pozwolenia na budowę oraz pozwolenia środowiskowe, przygotowywane przez organ administracyjny i mogące być przedmiotem skarg, opisanych w B.6 i B.7, wyłącznie przed Cour Constitutionnelle i organami sądowymi?
- b) Czy art. 3 ust. 9 i art. 9 ust. 2, 3 i 4 konwencji z Aarhus oraz art. 10a dyrektywy 85/337/EWG należy interpretować w ten sposób, że stoją na przeszkodzie wydaniu aktów ustawodawczych, takich jak zatwierdzenia ze skutkiem wstecznym zawarte w art. 5–9 oraz 14–17 tego dekretu, mogące być przedmiotem skarg, opisanych w B.6 i B.7, wyłącznie do Cour Constitutionnelle i organów sądowych?
- 4) a) Czy art. 6 ust. 9 konwencji z Aarhus i art. 9 ust. 1 dyrektywy 85/337/EWG należy interpretować w ten sposób, że stoją na przeszkodzie procedurze, takiej jak ustanowiona w art. 1–4 tego dekretu, na mocy której dekret zatwierdzający pozwolenia na budowę oraz pozwolenia środowiskowe nie musi zawierać w sobie wszystkich elementów koniecznych do ustalenia, czy te pozwolenia są oparte na uprzedniej właściwej ocenie przeprowadzonej zgodnie z wymogami konwencji z Aarhus i dyrektywy 85/337/EWG?
- b) Czy art. 6 ust. 9 konwencji z Aarhus i art. 9 ust. 1 dyrektywy 85/337/EWG należy interpretować w ten sposób, że stoją na przeszkodzie wydaniu aktów ustawodawczych, takich jak zatwierdzenia zawarte w art. 5–9 oraz 14–17 tego dekretu, które nie zawierają w sobie wszystkich elementów koniecznych do ustalenia, czy te pozwolenia są oparte na uprzedniej właściwej ocenie, przeprowadzonej zgodnie z wymogami konwencji z Aarhus i dyrektywy 85/337/EWG?
- 5) Czy art. 6 ust. 3 dyrektywy 92/43/EWG w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽³⁾ należy interpretować jako umożliwiający organowi ustawodawczemu zezwolenie na przedsięwzięcia, takie jak te, o których mowa w art. 16 i 17 tego dekretu, jeśli przeprowadzona w

odniesieniu do nich ocena wpływu została uznana za niepełną przez Conseil d'Etat orzekającą w trybie pilnym i podważona przez opinię organu Regionu Walonii ds. ekologicznego zarządzania środowiskiem naturalnym?

- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na poprzednie pytanie, czy art. 6 ust. 4 dyrektywy 92/43/EWG należy interpretować jako umożliwiający uznanie za nadrzędny wzgląd interesu ogólnego budowę infrastruktury, w której zostanie usytuowane centrum administracyjne spółki prywatnej i zatrudniające wielu pracowników?

⁽¹⁾ Konwencja z Aarhus została zawarta w dniu 25 czerwca 1998 r. i zatwierdzona w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz. U. L 124, s. 1)

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. U. L 175, s. 40).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. U. L 206, s. 63).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 kwietnia 2010 r. — Mathilde Grasser przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-184/10)

(2010/C 179/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mathilde Grasser

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy 91/439/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie przyjmujące uprawnione jest do nieuznawania prawa do prowadzenia pojazdów wydanego przez inne państwo członkowskie,

jeśli ze względu na informacje figurujące w tym prawie jazdy zachodzi naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy, bez wcześniejszego zastosowania przez państwo członkowskie przyjmujące do posiadacza tego prawa jazdy środka w rozumieniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 91/439/EWG?

(¹) Dyrektywa Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, Dz.U. L 237, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 15 kwietnia 2010 r. — Tural Oguz przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-186/10)

(2010/C 179/32)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tural Oguz

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Pytanie prejudycjalne

Czy obywatel turecki, posiadający pozwolenie na pobyt w Zjednoczonym Królestwie pod warunkiem, że nie wykonuje żadnej działalności gospodarczej lub zawodowej, który podejmuje samozatrudnienie z naruszeniem tego warunku, a następnie wnioskuje do władz krajowych o przedłużenie pozwolenia na pobyt ze względu na działalność gospodarczą, którą właśnie podjął, może powoływać się na art. 41 ust. 1 Protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją?

Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-195/10)

(2010/C 179/33)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis, E. Randvere)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Estońska nie dokonała prawidłowej transpozycji art. 8 lit. a) pkt iv) i art. 10 dyrektywy Rady 1999/31/WE (¹) z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów;

— obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 91 ust. 5 Jäätmeseadus (ustawy o odpadach) nie stanowi, że zabezpieczenie będzie obowiązywać tak długo, jak będą tego wymagać działania utrzymania i poeksploatacyjnego nadzoru nad składowiskiem zgodnie z art. 13 lit. d), a poza tym nie przewidziano, że koszty poeksploatacyjnego nadzoru nad składowiskiem powinny być pokryte przez okres co najmniej trzydziestu lat.

(¹) Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Milano (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2010 r. — Cassina S.p.A. przeciwko Alivar Srl, Galliani Host Arredamenti Srl

(Sprawa C-198/10)

(2010/C 179/34)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte d'appello di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cassina S.p.A.

Strona pozwana: Alivar Srl, Galliani Host Arredamenti Srl

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE (¹) należy dokonywać w ten sposób, że przysługująca państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi ochrona praw autorskich do wzorów przemysłowych jest przyznana obejmuje